

Γκονέμης
Ἀνδρέας

ὑπὸ τοῦ Ζώνη συμφωνεῖται: « Δὲν γνωρίζω διὰ ποῖαν αἰτίαν ἡ Βενετικὴ Πολιτεία ἐχορήγησεν
εἰς τὸν Νεφούλην τὸ δικαίωμα ν' ἀναγορεύῃ δημοσίως συμβολαιογράφους. Εἰς ἔγγραφον τῆς 1576,
τηρῶμενον παρὰ τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, Ζακύνθος, εὐρίσκω ὅτι ὁ κ. Ἰωάννης Ἀλέξανδρος Νεφέλης δρ. κώμης
Παλατίνος δυνάμει τῆς ἀποστολικῆς καὶ αὐτοκρατορικῆς ἐφ' ἑσέως, χορηγηθείσης αὐτῷ ὑπὸ τοῦ αἰδ.
καὶ ὁλβίου Μαιόλα (δίδυνται τὸ προνόμιόν τιν' ἀπὸ 2 ἰανουαρίου 1562, ἰνδ. ε'. καταχωρισμένον ὑπὸ
τοῦ ὁσίου Βουστουνίτσα ἀποστολικῆς συμβολαιογράφου), τὸν χουνηλιτῶς ἐμφανισθέντα ἑνὸς
αὐτοῦ Ἀνδρέαν Γκονέμην ποτὲ Μυχαῖλ ἑνὸς κώμης Σουλιανάδων τῆς Ζακύνθου καὶ μετὰ γε-
νομένου αἰετοῦ νὰ γίνῃ συμβολαιογράφος καὶ συνίδης δικαστῆς καὶ τῶν γνωρίσας παλάμη-
ρον καὶ ἐκτενέστατον καὶ διὰ χρημάτων καὶ δι' ἄλλων προσόντων μακρυσμένον, κατέστη δρ.
μίσσιον συμβολαιογράφον.

« ὁμοίως εὐρίσκω ἀναγορευθέντας ὑπ' αὐτοῦ συμβολαιογράφους, τὰ: Νικόλαον Χαρτᾶν ποτὲ Ἰωάννου, τῆς
16 Ἀπρ. 1567, Ἰωάννου Ταβερνιλόπουλον ποτὲ Λαυρεντίον τῆς 22 Ἀπρ. 1567 καὶ Πέτρον
Μπαράτην τῆς 31 Ὀκτ. 1569.

